



Omgevingsflits nr. 122+123 – 24 februari 2017

Inhoudsopgave:

Inhoud

Algemeen	1
Wabo	1
Aanvullende werking Bouwverordening bij afwijking bestemmingsplan	1
Tijdelijke omgevingsvergunning, start termijn	2
Milieu	2
Een maatwerkvoorschrift tegen de herrie van winkelwagentjes	2
Intrekking milieuvergunning varkenshouderij	3
Natuurbescherming	3
Nbw 1998; bestaand gebruik; wijziging; betekenende mate	3
Bestemmingsplannen	4
Oprukkende woonbebouwing	4
SVPB2012, functieaanduiding voor niet bij bestemming passende functie	4
SAM Advocaten	5

Algemeen

Een foutieve nummering van de vorige Omgevingsflits herstellen wij dit keer met een dubbel nummer 122 en 123!
Met dank aan een oplettende abonnee! Veel leesplezier.

[terug naar inhoudsopgave](#)

Wabo

Aanvullende werking Bouwverordening bij afwijking bestemmingsplan

De uitspraak AbRvS 22 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:491](#), gaat over een bouwplan voor twee-onder-een-kapwoningen en een uitweg. Het college heeft daarvoor een omgevingsvergunning en een projectafwijkingvergunning verleend. Een buurman komt tegen dit plan op en stelt dat het college bij de besluitvorming voorbij is gegaan aan de afstandseisen voor ruimten tussen bebouwing, opgenomen in artikel 2.5.17 Bouwverordening 1992. De tussenruimte tussen de woning van appellant en de nieuwe woning bedraagt 15,6 cm, terwijl deze afstand volgens de Bouwverordening 1 meter zou moeten zijn.

Allereerst legt de Afdeling uit dat op grond van het overgangsrecht bij de Reparatiewet BZK 2014 deze bepalingen niet zijn vervallen, maar van toepassing blijven tot het tijdstip van wijziging van het bestemmingsplan voor het gebied, doch uiterlijk tot 1 juli 2018. Vervolgens overweegt de Afdeling dat, gelet op de aard van de procedure, een redelijke uitleg van artikel 9 Woningwet met zich brengt dat het bepaalde in de Bouwverordening kijkt voor wat via een afwijking omgevingsvergunning mogelijk wordt gemaakt. Bij het verlenen van een dergelijke omgevingsvergunning mag echter het belang dat de bepaling uit de bouwverordening beoogt te beschermen niet uit het oog worden verloren, zie ook AbRvS 4 mei 2005, [ECLI:NL:RVS:2005:AT5113](#).



In dit geval heeft het college niet gemotiveerd op welke wijze met deze belangen rekening is gehouden. Het besluit wordt vernietigd, maar de rechtsgevolgen in stand gehouden omdat het college tijdens de zitting heeft gemeld dat de tussenruimte kan worden afgedicht waardoor geen vuil in de tussenruimte terecht kan komen.

Voor meer informatie over deze uitspraak kunt u contact opnemen met Janike

[terug naar inhoudsopgave](#)

Tijdelijke omgevingsvergunning, start termijn

In de uitspraak van de AbRvS 22 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:487](#), komt de vraag aan de orde vanaf welk moment de 10 jaars-termijn gaat lopen bij een tijdelijke afwijking van het bestemmingsplan. B&W 's-Hertogenbosch hebben bij besluit van 8 juli 2008 met toepassing van art. 17 WRO (oud) voor de duur van vijf jaar vrijstelling verleend voor het bouwen en in stand houden van het winkelcentrum. Het winkelcentrum is na afloop van deze termijn blijven bestaan. Bij besluit van 28 juli 2015 heeft het college met toepassing van art. 4 lid 11 bijlage II Bor een omgevingsvergunning voor de duur van tien jaar verleend voor het uitbreiden en in stand houden van het winkelcentrum. De rechtbank en de Afdeling verwijzen naar de parlementaire geschiedenis op de totstandkoming van art. 4 lid 11 bijlage II Bor en zijn van mening dat de omgevingsvergunning alleen kan worden verleend, indien de totale periode waarin in afwijking van het bestemmingsplan wordt gehandeld niet meer dan tien jaar bedraagt. De termijn van tien jaar begint op de datum waarop de met het bestemmingsplan strijdige bouw of het daarmee strijdige gebruik een aanvangt neemt.

Voor meer informatie over deze uitspraak kunt u contact opnemen met Janike

[terug naar inhoudsopgave](#)

Milieu

Een maatwerkvoorschrift tegen de herrie van winkelwagentjes

Geluidsoverlast van winkelwagentjes is nogal eens een probleem. Een inwoner van Schiedam vroeg daarom het gemeentebestuur te handhaven, wat resulteerde in een uitgebreid maatwerkvoorschrift (op basis van artikel 2.20, lid 5, van het Activiteitenbesluit) voor de plaatselijke Dirk van den Broeksupermarkt. Het voorschrift hield onder andere in dat de winkelwagentjes alleen binnen een bepaalde zone mochten rijden. Die zone was afgebakend met behulp van een magneetstrip. Bij overschrijding ervan blokkeerden de wagentjes. Op die manier kon worden voldaan aan de geluidsnormen van artikel 2.17a van het Activiteitenbesluit. Maar de Schiedammer vond dit voorschrift niet voldoende, onder andere omdat sommige klanten de blokkerende winkelwagentjes toch meesleepten naar de (openbare) parkeerplaatsen. Die praktijk leidde volgens deskundig onderzoek tot een overschrijding van de normen. In haar uitspraak van 22 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:468](#), stelt de Afdeling zoals gebruikelijk de beleidsvrijheid van het college bij het stellen van maatwerkvoorschriften voorop en concludeert dan dat het college in redelijkheid geen verdergaande maatwerkvoorschriften hoefde op te leggen.

Interessant aan dit oordeel is dat de Afdeling dit mede baseert op de actieve handhaving van het maatwerkvoorschrift door het college. Daardoor was gewaarborgd dat de voorschriften bij naleving ervan afdoende zouden zijn om aan de geluidsnormen te voldoen. Toch is misschien wel wat twijfel mogelijk of hiermee het probleem van de appellant is opgelost. Het is immers de supermarkt die het maatwerkvoorschrift moet naleven en daar zal (en dat bleek ook uit de in de uitspraak genoemde voorbeelden) de gemeentelijke handhaving zich dus op richten. Maar wie treedt op tegen de klanten die de winkelwagentjes meeslepen naar de (openbare) parkeerplaats? Zij zijn niet gebonden aan het maatwerkvoorschrift. Zou de supermarkt de eigen klanten hierover echt kapittelen? Juist met het oog hierop had de appellant de Afdeling gevraagd om een verbod op het rijden met winkelwagentjes op de openbare weg. Maar die wens kon de Afdeling natuurlijk niet honoreren. Zo'n verbod valt buiten de mogelijkheden van de milieuwetgeving: de openbare weg behoort immers niet tot de inrichting.

Voor meer informatie over deze uitspraak kunt u contact opnemen met Jan

[terug naar inhoudsopgave](#)



Intrekking milieuvergunning varkenshouderij

Intrekking van een omgevingsvergunning mag alleen op de limitatief opgesomde gronden genoemd in art. 2.33 Wabo. In de uitspraak AbRvS 22 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:465](#), ging het om de vraag of B&W Zundert een verzoek om intrekking van een ooit aan een varkenshouderij verleende Hinderwetvergunning terecht hadden geweigerd. Het verzoek om intrekking kwam van de bewoner van de voormalige bedrijfswoning van de varkenshouderij die de geurhinder van het bedrijf niet (langer) wilde accepteren.

Om over dit vraagstuk een oordeel te kunnen geven duikt de Afdeling om te beginnen in het overgangsrecht. De in 1991 verleende Hinderwetvergunning is als gevolg de regeling in de Invoeringswet Wabo (inwerkingtreding 1 oktober 2010) gelijkgesteld aan een omgevingsvergunning voor het oprichten van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder e, Wabo. Maar per 1 januari 2013 was de varkenshouderij niet langer een vergunningplichtige inrichting in de zin van artikel 2.1, lid 1, onder e. Vanaf die datum golden voor het bedrijf de algemene regels van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Wel bepaalde het bij deze wijziging van het Activiteitenbesluit behorende overgangsrecht dat de vergunning voor de varkenshouderij vanaf dat moment werd gelijkgesteld aan een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM; art. 2.1, lid 1, onder i, Wabo). Zoals bekend is dit niet een 'echte' vergunning, maar alleen een beoordeling van de vraag of een MER moet worden opgesteld. Aan een OBM mogen ook geen voorschriften worden verbonden (art. 5.13a Besluit omgevingsrecht). De vraag was dus of het zin kon hebben om deze OBM-vergunning in te trekken.

Volgens het college niet. Ook al zou het college de vergunning intrekken, dan nog zouden voor de inrichting de voorschriften uit het Activiteitenbesluit gelden en zou er dus bij naleving van die voorschriften ook in dat geval geen grond zijn om te handhaven. De Afdeling denkt daar anders over. Intrekking van de vergunning heeft tot gevolg dat wat destijds is vergund, moet worden geacht zonder vergunning te zijn opgericht. De Afdeling overweegt in dit verband dat ook een 'uitgewerkte' vergunning zoals een vergunning voor de oprichting van een inrichting of een omgevingsvergunning bouwen kan worden ingetrokken. Ook nadat daarvan is gebruik gemaakt en deze dus is uitgewerkt. Intrekking leidt er dan vervolgens toe, aldus de Afdeling, dat handhaving mogelijk is wegens het zonder vergunning verrichten van de betrokken activiteiten. De Afdeling wijst er daarbij op dat het onzeker is of de omgevingsvergunning OBM nu wel zou kunnen worden verleend. M.a.w. de bewoner van de voormalige bedrijfswoning heeft wel degelijk een belang bij intrekking. Toch baat dit oordeel hem uiteindelijk niet. De mogelijkheid van intrekking op grond van artikel 2.33 geldt namelijk alleen voor de op grond van artikel 1.1, lid 3, Wabo aangewezen inrichtingen en daar blijkt de varkenshouderij (1534 varkens) niet toe te behoren.

Voor meer informatie over deze uitspraak kunt u contact opnemen met Jan

[terug naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

Nbw 1998; bestaand gebruik; wijziging; betekenende mate

De uitspraak AbRvS 15 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:417](#), gaat onder meer over de vraag of sprake is van bestaand gebruik, als verwoord in art. 19d, derde lid Nbw 1998 (oud), namelijk om gebruik dat op 31 maart 2010 bekend is, of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn bij het bevoegd gezag. In deze zaak ging het om de vraag of het afvoeren van water ten tijde van het bestreden besluit werd voortgezet op de wijze en in de omvang zoals dat feitelijk bestond op 31 maart 2010. Uit het besluit van 13 juli 2015 blijkt dat ten tijde van voornoemde peildatum van 31 maart 2010 7 drainagebuizen aanwezig waren op een diepte van ongeveer 0,83 m. De Afdeling overweegt dat met ingang van 31 december 2011 het criterium "niet of niet in betekenende mate gewijzigd" in de begripsomschrijving van bestaand gebruik evenwel is komen te vervallen. Dit brengt in deze zaak mee dat iedere verandering na de peildatum van 31 maart 2010 van het gebruik, zoals dat op deze datum bestond, een beroep op de uitzondering op de vergunningplicht voor bestaand gebruik doet vervallen. Na de peildatum hebben wijzigingen in de drainage plaatsvonden, waardoor er meer water afgevoerd kan worden. Van bestaand gebruik in de zin van artikel 1, onder m, Nbw 1998 (oud) is derhalve geen sprake, waaruit volgt dat de uitzondering op de vergunningplicht, vervat in artikel 19d, lid 3, Nbw 1998 (oud) zich niet voordoet.



Wel aardig om te noemen is dat het criterium “niet of niet betekenende mate” in de Wet natuurbescherming (Wnb) met betrekking tot de regeling omtrent “bestaand gebruik” is teruggekomen, namelijk in art. 2.9, lid 2, Wnb. Verder ziet bestaand gebruik onder de Wnb alleen op “andere handelingen”. De hier opgenomen zaak zou dus onder de Wnb wellicht anders hebben uitgekapt.

Voor meer informatie over deze uitspraak kunt u contact opnemen met Susan

[terug naar inhoudsopgave](#)

Bestemmingsplannen

Oprukkende woonbebouwing

De uitspraak AbRvS 22 februari 2017m [ECLI:NL:RVS:2017:462](#), is interessant vanwege de overwegingen over de maatwerkvoorschriften. De gemeenteraad van Langedijk heeft het bestemmingsplan "Veilingterrein oost, Noord-Scharwoude" vastgesteld. Appellant vreest negatieve gevolgen van het realiseren van woningen en voorzieningen in de directe omgeving van zijn bedrijf. De afstand tussen het bedrijf en de woningen is minder dan de richtafstanden uit de VNG-brochure.

Uit het geluidonderzoek volgt dat dat het bedrijf wel kan voldoen aan de normen geldend voor de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus op de gevels van zowel de bestaande als de nieuw te bouwen woningen, maar niet aan de normen voor de maximale geluidniveaus.

In het bestemmingsplan wordt een voorwaardelijke verplichting opgenomen om maatregelen te treffen waarmee de geluidbelasting tot maximaal 75 dB (A) op de gevel moet worden teruggebracht, alvorens de woningen mogen worden gebouwd. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van de bevoegdheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften die maximale geluidniveaus toestaan tot 75 dB(A). De gevels van de woningen worden geïsoleerd, waardoor het geluid in de woning dan nog steeds acceptabel is. De Afdeling verwijst naar eerdere rechtspraak, AbRvS 28 mei 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:1879](#), en stelt dat maatwerkvoorschriften niet al vóór de vaststelling van een bestemmingsplan hoeven te zijn vastgesteld, maar dat de raad er op voorhand in redelijkheid van moet kunnen uitgaan dat de maatwerkvoorschriften stand kunnen houden in een beroepsprocedure.

De raad heeft ter zitting niet inzichtelijk gemaakt of deze maatwerkvoorschriften zullen worden vastgesteld en of die in een beroepsprocedure stand kunnen houden. Ook is niet uitgesloten dat nog andere maatwerkvoorschriften nodig kunnen zijn. De Afdeling is van oordeel dat de raad niet voldoende heeft onderzocht of maatwerkvoorschriften op grond van de representatieve invulling van de maximale mogelijkheden van het plan kunnen worden vastgesteld.

Voor meer informatie over deze uitspraak kunt u contact opnemen met Janike

[terug naar inhoudsopgave](#)

SVBP2012, functieaanduiding voor niet bij bestemming passende functie

Bestemmingsplan Uitkijktoren Wellerlooi, gemeenteraad van Bergen (Limburg). In haar uitspraak van 22 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:503](#), oordeelt de AbRvS dat in een bestemmingsplan functieaanduidingen ook kunnen worden gebruikt om op een bepaalde locatie een specifieke, niet bij de bestemming passende, functie toe te laten, aldus de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP2012). De Afdeling heeft in de uitspraak van 22 oktober 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:3764](#), geoordeeld dat uit paragraaf 5.2, van de SVBP2012 volgt dat - door middel van een functieaanduiding - binnen een bestemmingsvlak een functie kan worden toegestaan die niet past bij die bestemming. De Afdeling verwijst bij dit alles ook nog op art. 1.2.6, lid 1, Bro, en art. 2, lid 1, Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012. Zie voor een eerdere zaak waarin wel strijd met de SVBP2012 werd aangenomen AbRvS 29 april 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:1356](#), BR 2016/63 (m.nt. van mijn hand).

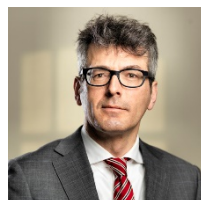
Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Rob

[terug naar inhoudsopgave](#)



Samenwerkende Advocaten
Omgevingsrecht

SAM Advocaten



**Janike
Haakmeester**

janike.haakmeester@sam-advocaten.nl
035-5431333

**Monique
Blokvoort**

monique.blokvoort@sam-advocaten.nl
0570-760571

Eelco de Jong

eelco.de.jong@sam-advocaten.nl
026-7024787

Susan Schaap

susan.schaap@sam-advocaten.nl
06-46842717

**Ineke van
Leeuwen**

ineke.van.leeuwen@sam-advocaten.nl
026-7024787

Jan Veltman

jan.veltman@sam-advocaten.nl
033-4656240

Rob Wertheim

rob.wertheim@sam-advocaten.nl
038-7601383

[terug naar inhoudsopgave](#)